

אל איש חיל רב פעלים
ומריו קרש חלולים

היה קצומו ודומי הנסגב כמה משוק סלם ובו עופה חיל יא
וקורא פס בחטובות יא

בסביבותיו יא

גם

מתחול גם מלמס: גם מאז עתה לי אחז האלהים ויחנני להבין ולהורו בחכמת
המובילה רבתי ונעודי בחכמותי ברוך מדעשי בקרבי המתעספה נפשי לקחת
מראשית כל תרומת קול להורות לרחב בערכות בקול רנה ותודה כי זה קול האר' לכבד
את ה' כמה מהנאה חים אלהים ברכתו ויהי ה' למסען ליוותן בפי זמירות חרפות אשר
עשיתי בסר' ריקנותי בקולות ערכות בעימות בויחן כנוח עלי הרוח מיוחד לזמני מסון
ולמועדים טובים ונפתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוססתי הסתדלות להגדיל מזמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר ממתי חק גבול להרבה מהם בדר' המולידה לכבוד
יהיה להם יתר שאת לאזן אשר מליץ תבחיץ ואחרי אשר חנני ה' לחיות כנועם ולהוביא קולי
למעשה ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפס מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבפנים אשר עשה לי את הנפס הזאת ולפולס אורני ויהנה
מח דברי כי תרתי בלני למי מקצתם אפנה להקריב על מזבח מנחת תודה זו ויאמר
פיני וארא כי טוב תתי את דורי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אונס
יורש כל מער עמך כמה מעלות טובות לגבד אשר רדכו בסודה כמור' ואנס קלם יורש
והדרך מוכב ארצה וראשו מגיש הסמימה וגם סלסלת יחסך נודע למסגב העולה בסמימה
אור התפאר והעוז כי על כן בחרתי הסתושף בכל יפעך ונחתי תהודך עליו ועל פני יד
מסך כי להיותי קסור בעבותות החסרים והטובות אשר גמלני סר גמלני עליו הס
הארץ נע אספרם מחול ירכוז רחמי ימנה לעצמי לכבד מלכודי וסדקה קרכלני זס כרכלני
אר' ומעירי אהר' זאת נעוד כי כמה פעמים במחקר יבפתי ומנחתי וזכרתי עמורי
הסיר בספתי רננות ואם כן איפה מתך הקול ומידך נתתי לך הנה כי כן זאת מנחתי
כתונה נתונה סלוחים אליך מאור ואריר וכמה סיאחחקן תוקר נא בעימך וימיןך תספדת
וענותך תרבה ויהי כאשר יריוס: משח יחלקלה בסכר פנים ופוח יהללה בספרים
ותהי נפאת חן בעיני כל רואיה ונהה עורני מדבר אפרס את כפי אל ה' בצלותי ובבקוטי
יפרס עליך ככת שרובו וירומחך לרסת מסכנות ההצלחה ויחלל עליך ועל כל באי ארץ
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משח מאנטובס יוס רח חסון הספג

כוכב מאהבה לאר'

הנעיר מלמה מאהרומים

א ב ג ד

שיר • לפרקים אשר למלחמה • אשר מר לבבך • איש מלחמה • זה הקטן בבני עמך •
גדל חכם באדם • ידיו חזקות • לשי תות •

כל תושבי כנען ותוך אבן
חיות שאו וסרת וגם חשיבו
בן תרועת קול ושיר חשיבו
כל בעלי חשיב נעמי חבל •

כי תעיר לאל כמנחת חבל
וסרת רגותיו אשר תקריבו
אליו • במקום רב • וכס תשיבו
אמו • תסיען ואנחת אכל •

שיר שלמה • הן מאר נארו
לשם שבו תרשים וגם אהלם
אף בם יורעו וכס נטעו •

ובכל דבר מצח חלא יגברו
על כל בני גילם • ודס רמח
על פי ארני ידנו יסעו •

חזקת עבד לאת • למנחת חזקת • סוכב סוכב הארץ הרוח •

רשי וסירי אל תל חר
רנו-גניק • מסוכב
שירי • מר ימי עתיד • חזקת
חזקת • חזקת • חזקת •

רד שלמחוז בלי עצל
שוררים לומר ברכ גיל
וערים חגים במקח •
רום וכול עילת לכר עיל

אחד גמר ספרו כי תם נשלם •
חקריב אותו לכפר מלוח סלים •

יהודה אריה ממורדינא בבאר יצחק ו

אל כל און סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המפורר בתחברותיו באומרו מה חלמך חכמת הננו
אל האחרים גנב גנבתי מארץ העברים כי בשעה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני בישראל ויכבו מהם כל האכזמות הרמות והאומות מסכרים ומנמאים אותם יעלו
עבר כנפרי' גם הוא באחת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים ומהם מאום לוקחה זאת ומי
יפכה המלך דוד זקן ועמלו לא יחזק עוד אשר עמל לו מראם בסדר למור סרך בסיר לכל
בני אסף והיו ויחזקו ככתוב בספר דברי הימים להבנים משום המעשה קול והנח להם
כלים תאליהם זמרא זמנא זמנא רשומא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכונו ראשון וסבי ועשה חסד להמלכים משכת קדם אכן קורות בתים הזרים ורהיטנו
דרהטנא משוריי בארבות וילח הזקן נכרים הספיקו להסכיחם מכל רעה ולהעבירם מכל
הסכלי כי אף ה' היה בעם ויזיקהו ויסקלחו ויטעו כור רק מכל בינה ואף גם זאת בהיות
בארץ לא להם אברה מחכמת חכמיו ותקח אונם סמך ממנה אחרי כן מולתם סריר מעיר
בחרות אלה באחריות הימים והללו את סה' כי נסגב שלמה לכרו בימינו בחכמה
זו ויחכם עכל האדם לא לבר מאמתנו כי ידמיוהו ויסה ערך מאמתנו לרבים אנשי מס
ממשפחות הארמה אשר עכ סרת את פני בהירות רחמנות חכמי מאטנו גם האמר
לפני' וחי עד לבנה אשר בחיים היום ירום ונבנה הוד והדרת אמן ומכאן חן חסדיו
במחיקה מלפון אחרת אשר בספר החקון אלל אשר לא מישראל הנהי' על ערבים בהוסס
תלו סנורותיהם וואתה ה' פיקח עברוי' זו כחו לאלהיו פל ועשה להוסיף מחול על הקדם
לסבר חונם מה סחננו ואף הוא היה מתכוין לבחור את הסם אשר קנה לו סנור המכרי
את ה' ויום יום לעומת מחברתו היה מביא איה מחזור לר' מכסרי תפלה או סכחה
הלל ומרתיה עד כי מסכיל לאסף קבץ כמה מהם והיו לאחרים בידו וכאשר סודרו אנשי
אותם והתענגו על רוב טובם והמקסיבי הזהירו כל אחר ערבה אונם ממנוע וסמך וחרני
חזקו עליו דברי סרירי עם ובראם הגריב המהולל נעולם כמה מסה ס' יסמרהו אלום
ממכלי יחל לתקם אל הרפס להסחיר אחריו סם טוב מכנים כי הוא תתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת בישראל ולזכות סביריו היות כי וסודרו והרבים יפארו ויסראלים ירונם
במועדים ובחרוסים סל מנה' גם אנכי מאז נמחתי במספר אוהביו הפסרתי בו עד מאד
והערתני עליו דברי עד כי אסתייעא מלחא תורות לבורא כל וכאן פנים עד מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה אמן בא והסכים לשלם נדרו להרשים ברבר הכור וסדי ליתן סכר
למביאיהם לכך מנחה וניחוחין אחר להקרבא ליה מנהון בתפלה למסח' אים האלהי הזכר
כהאון וסראוי ואותי סה לעמוד על כל כרה סלח תבא עכ' החבור לסדרו להגיה אורן
ולספון עינים על עבירות וסמאות הרפס והגם כי נהפך לאלל סנורי ואני מקור דמעה
פל לבי חלל כי הנחמר זבולק נע' הוד בחור בן כא סנה נעים זמירות קולו ערב ומרחה
באיה אשר עסקו דמו כמי' חסם סת רנחום מבני עמנו זה כפסה חרשים ברור זה ימח סתם
מאנה הנחם נפשו לא אסמך עוד בקול פרים וסרות בכל זאת לא חסכתי להעביר על
המנה אחרתי בסכר זאת ירחם ה' פל נשמתו וליתר היהודים תהיה לאורה וסמחה ינה
חל' אנכי נכב על עין המלאכה ומוריע בסקרו לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נענה

א ג ד 3 ספת

כפתח ה'זה תאזן מקדש ולכן שגגות נעשות מכיוותי ויראה הרואה כי נראה לפי המהבר
טוב שהקורא יגדל האותיות לאחור ויקראן למכרע מל' הזמר העגור' כפי כל מלהפך סדר
הכוחות מהמורגל ועיניהם יפותו לנטות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבבה זוג' לא חס על כל אשר יחננו נקוד מהתב' כי בסיד רב מצויין אבל הסטה
מ' ומחין הן בקריאה בסגס נכון למחזרים יסגסו לכתוב בספתותיהם המלות כהלכות
בב קודק וטעמן ודקדוקן לתפארת הקריאה והיא תה' תס' נעתה ברוכים אתם קהל אחבי
אחרי אשר זכינו להתחיל לסלום ונראה הקפת בימינו מהנכון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בפיר' תמ כבוד לה' לשאר מקום מקדש מעט ושמחות מצוה בהם בנשים זמניהם
ולמדתם אותם את ביהם להבין בחכמה הנגון מכין פס תלמוד האחד בלוי' כי כן בטוחני
מיום זאת חבור זה לאורה ירכו לומדיה בישראל על מנת לשדר להדר אלהינו בס וכיוצא
בהם - ולהפיר מלב העקוב כל טינא אם באלי ותבא בכמי הגולה אחת אחד מן חמתחפרי'
המחזיקי' כל חרם וכל בינה אשר אין להם חלק בה יחזק' לאשור אשר דבר זה מרגרים ולא
ר' קי' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת סאלה זה יח פס' בהיותי מרביץ
תורה בקי' פירארה ועל לסתום פה דובר בלבלה בדרך זה וחתמו עליו כל גאוני ויכזא
אשר בימים ההם יראו רבי' ולא יראו מגמת לחכמה הזאת אף כי רוחם בקרבם יפחדם
ללמוד ולעשות ער אשר תשוב חמת אביס מכסמים ורחם חסר יבנה ביתו נאזה קדם
ויפקוד את בני לו למפעחותם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הסירות בבית ה' וכל
העדה אף גילת ודן מרוב טובי לא כיום הזה אשר כל א' ממנו סר בסורים פס לב רע
מקובר רוח ומעבדה קסה מזרת הגלות בפני יסיר את הסירה ועליו לבן דוי
בי אז לא יבא מזמר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשמח כספם
וזהבם אתם פרות וכרמים וה' להם לאר עולם על כן
וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוכה' כיון
מהרה אמן :

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגונים	1
יגל	חרון כו	רקב לבו	מכל	המדות חק	ומסמונים	2
כיקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אונים	3
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לסיר	למו רוכסים	וחשמונים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוב ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עטרתה	ליושנותה	כימי	בני לוי	ברוכנים	6
הביא	במוסקת	מחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגילורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצוח	ועז חרורח	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנושרצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדוק עולם	באראלם	לפצות	בז	בעל מינים	11
לא עזר	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בכל בינת	חיות מנת	גם לו	כמו חס ח	מוזינים	13
חלש	במחלוסות	ובחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	חלא יצמח	משה	במתנת	כשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכח	בסוכן הוא	בעושחו	בזכות	ופעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
ער צור	למקדשו	בתדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר ר'ל חמוס'קא שטח או שטח
בני רעת מבני קהלנו יצו אשר בחגים ובמסעדים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לשבח יגדל וארון עולם
וכיצא לכבוד ה' בסדר וחס ערך חקילות בחכמת חנוכרת חס אדם לגרסם
בשיח שפתותיו עונת ואמר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור והמסור
אסור וחלולים כאשר חמה בחכמת חומר האסור אסורים משחרב חכית מסוס אל
חטבת ישראל אל גיל בעמים ואותם תציא לבח ברברות בעיני חמון אשר שטען
את קולם עם חיותם רובם סתופשי התורה יצא נא דבר מלכו מלפני חמורית בתורת
בחלכת אם יש איסור בדבר ואם קול חמוסל הוא וזאת קול ערב למיט לחללית

תשובה

הא מלתא איתא בפ' דגמין דגרסינן התם שלח לית למר
עוקבא זמרא מ'ל ראסיר שרשט וכתב לחו אל תשטח ישראל
אל גיל בעמים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתו יין אי מחו'הא ח'ם זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קס'ל ומסאי ראסיר דלא שלח לית בשיר לא שמיעי דזמרא
דפומא נמי אסיר נדמת לו לאוסר לאסור זה דזמרא דפומא הוא ומה נס כראיותו
שכתב הטור ארת חיים סימן תקס' ז' ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפה וכו'
לשחרטכם ביאר כת' דאפי' בפת אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ' ואולי עינינו ראת בשל אחרי' סחפוסקי ג' כל שונות אלו וקרא
ז' דגרס' בסוף סוטה אמר רב אודנא דשמעא זמרא תעקר אסיר רבא זמרא בביתא
הורבא כסיפא שלא קיל ישורר בחלון חורב בקף ובפ' חלק ת' הקורא פסוק משיר
חשירי ועושה אותו ק' זמר כו' ולכן אמר כי לא טוב חרבר לשורר איך שיחית
אכן מי לא ידע ככל אלח שכל מיני זמר לדבר מצות מותר גמור חוץ ודברי מר
עוקבא קראם מתנמנס ומה שדברו הפוסקים חגל קראם סרוגין ועל בן לא יצא
בלהא שים עישי אלה יזהנת הסעטיק בעיין כל הנאמר בזה בסקומותיהם ימצא כי
שטח חלוקי בדבר שתי הגה כסעשת חומר ואירבע ככונתו וזמנו תא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא חג' לשורר במשתח חיוין חר' לענג עצמו כמלכים ה'ל לשכח חתן
וכל ה' או דבר מצות יואנו נוסף בה עוד אחת ללמוד חכמ' או להתעסק בה לזכרה
לעתות במצות ח' תא זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דבזת לא יפקדו אלא דס' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו ב שיר דהות סטע במנא בין דלשונות ולומר בפה א' וכתב להו אל תשטח
דשטע ככל גונא אף בפת וכן חר' מבס כתב ז' סוף ת'ל תענית וכן גורו שלא לנגן
בכלי שיר וכל מיני זמר וכל מסמיעי קול של שיר אסור לשטוח בהם ואסור לשטען
בפני החרבן ואפי' שירה נפח על חיון אסור וכו' עכ' חרי שאם שחנינו בכלי אסור
ואפי' שירה בפה שקלה מסע על חיון אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין הכונה
זחוסין דנראה ודאי דזמרא דפומא בלא משתח חיון מותר מכתב רשי עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מ'ל ראסיר לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נבין
אסור בעלמא בכל אופן וכך חתוספ' בן משמע מדקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'
פירוש

צורדשו לרעתו דאלכ מה תרוחנא אכ חית שולח לחם בשיר מאל תשמה או מאי
 חיות דבשיר עדיף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במשה הלל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סובר תרמבם מרבת ואפי' שירת
 בפת על היין אסורה כדלעיל אבל לא על חוץ סותרת ואף שהמור כתב ס'
 חנל ול' ותוספות מפרשים דאפי' בלא משה נמי ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' בפה אסור אף בלא משה וכו' וזה חכמי בעל ש"ה לומר רס'
 ומימ' פסקו דדוקא בבית המשתה כו' מיהו כתב המור בשם מימון ואפי' שלא בבית
 משתה וכו' עכ"ל ואומר אני דלעולם ועד גם חתים ורמבם סוברים ברש' שלא על
 היין שרי מרבית המור שם ול' ותוס' מפרשים דאפי' בלא משתה נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כחמא דאיתא בירוש' דיש גלותא הוה קאי דמסך כוסר פ' בשכבו
 זבוקמו תיו מזמרים לפניו עכ"ל וזוהי החלוקה הר' שאמרתי לענן עצמו במלכים
 זבענין וח' ס' ל גם לרמבם בתש' דאף בפה שלא במשתה אסור וכן לתוס' אבל
 בפה שלא במשתה וס' לא לעונן בכניס לים לא למטה עצמו לתור או לחתלמר
 או במצות שר או מוטל וכיוצא ואצל לדבר מצוה אליבא דכע' סותר דויל בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן והגלות חתוה עליה ואיך נשמה ובירר קרשנו
 למטה ואנו גול' ועל' אסור פ' חלק אודנא דשמעא וז"ל תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה ישראל גיל ועודך בעמס' אבל היכא דליבא חיל'
 דמשתה חול לא אל גיל לא במשתה יין ולא במלכ' בפה סותר אך אם יחיד
 לרבר מצוה כמו לחתן וכלה זכיוצא נער יכתבו דמות נמור הוא דחא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתה היין שחן שתי החלוקות היותר המורות גלי חתן וכלה זכיוצא
 חתירי כמנא דהמור אל' ס' שולח כתב בשם אבי העזרי' שכתב לומר לגוי
 לגנן בבלי שיר בחופות דאמירה לגוי במקום מצוה ס' ח' שוקרא מצוה
 לגנן במשתה היין דחיתת דברי רמבם סוף הלכות תענית כ' הם וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תושבחות או שיר של דבראות לאל וכיוצא בהן על היין עכ'
 זממור שם אבל מותר לומר שירות ותושבחות על היין בבית המשתה עכ' וסמך ח'
 טכ' תביאו בי' טס כתב דלשמה חתן וכלה שחוא שיר של מצוה כותר וכן פסק
 זכתב הוא מהרי קארו בקצורו וזהו המנהג וכן לצורך מצוה כגון בבירר חתן
 זכלה חבל שרי עכ' ובכתב מרובע נר' פ"ט חרף פ' אין עומדין עלה דהחמא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דמוטא אסור ח' כגון נגינות של אהבת אדם לרבה
 ולשבח יפה ביופיו כגון שהיטעמא לי קור' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבחה'
 וזכרון חסדיו של הבה אין אדם מיר' נמנע מזה ומתנת כל ישראל לאמרן בבתי
 חתני וכתבי משה או בקול נגינות ובקול שבתח ולא דאיע' מי' שמיחה בואת עכ' ל'
 ומש' כל חקורא פסוק משר חשירים ועושה אותו כמין זמר כו' בכת' הוא שלהבי
 נקט שיר חשימם לחיותו שיר של אהבי' של קדש דאסור לעשותו חול' וכן פסק
 חקורא פסוק בבית המשתה שלא בזמנו דצח באו' שלא בזמנו שלא לשמחת חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום דאי' שיהא אסור לומר פסוק כומר לכבוד ח'
 ואינו רואה שיטיל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל לח' בזמרה בכה'
 בשבתות רשומים ויום טוב יקרא דבר מצוה כמו לשמחת חתן וכלה אשר כל שבת

קרט כלל היא אצלנו וחייבים לנו לקשט ולשטח בכל מיני שטח ומתקנים
 גם כן נאמ'וביום שמהתכם ומעריכם ומצות על השטח להנעיל קולו בתפלתו ביותר
 ואם יוכל לתשמיע קולו יחירי כאילו עשרה מסורדים יחד האם לא יחיה טוב • או
 אם יעמדו אצלו מסייעים אשר הנגה ה' קול ערב וכלי סדר רק אלה ארצות בנחוג
 כל היום בין קהלות האשכנזים יומרו עמו ויקרעו שיתיהם ויערכו לו האם יחשב
 להם לחטא • וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו • ולמכה שחנך כיצר אם יש לך קול
 ערב וכו' • ואם כן אמו בשכיל שחנן ה' לאלה ידעת חכמתה בסדרת ובאים לבכה
 בה ה' יחיו חמאים בנפשות • חלילי • נגור אם כן על שלוחי צבור שיהיו נקרים
 בחבורי ולא ינעמו קולם ויקרא עליהם נתנה עליהם קולות • חסרא דסד דאסור אפי'
 ביחור ודאי מסמע שחרי אסרו וזכרא דגרדאי אי אסיר ומיחור חוץ • ואנו אשר
 חיינו בעלי המוסיקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נהיחלבו אל העמי אשר יאמרו
 כי אין אתנו עוד חכמה ונצקק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בוח
 ודאי משום אל תסמח ישראל אל גיל ולא עלה על דעת שום בד או חכם לאסור
 מלשבח לה' ית' בקול היותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת חנפשות
 לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשונים
 היו מרקים לפני הכלל כראיתא בכ' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקוד
 שזאת קלה מן הומר ורבה ממנו ואחניא ליח שטתית ושטותית להתהוה סבא כמו
 שנו • וביום שסחת תורת יש חונים מרקים וסל' בהיקם בכה ועושים שאר מיני
 שטת ולא ראינו מוחה בידם כי טוב להורות לה' בכל אופן נכבד ומפואר • ואולם
 עוד שמעתי דמסתייע האוסר ממאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על ארמת נבר
 נמצא דרוקא ותפלה • ה' אסור עורנו חץ מאדמתנו יוגם בוח קרא ולא דקדק
 שחרי שאלת הארץ • בכל לישראל חיתח שישירו להם לבקשתם מסיר שחיו
 חלוי' אומרים בבית הקריש ווחו שירו לנו משיר ציון ולא אסרו שירו וחסרו כתם •
 וחם חיו משיבים איך נשיר את שיר ה' חקדוש מיוחד לביתו על ארמת נבר ולא
 אסרו איך נשיר סתם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' • ול' על נהרות בכל בשירדנו
 לגולה וטאלס נ' שישירו לו כמו שהיו כשוררים על חרוכ • עכ' • וכן אע' ול' פי' זה
 המסור נאמ' על לשון הלויים שחם המטוררי' כגלותם על ככל עכ' • ואם אסור לנו
 עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאסרו החפלות שכנגד המירין תקנו •
 וכן המסורים שחיי אומרים הלויים על חרוכ • יאסר לנו לאוסרם עתה בגלותנו •
 אין מקום לגמגם רק על חלומים הבמה זאת כאשר ישירו וימרו שלא בכה ודבר
 בצות אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה ודאי שר' דחרי הוכחגלעיל
 שרשי ותוספות ומכב' וכל גלילי עולם לא אסרו וזכרא חפסא אלא להתענג כמו
 בין או במלכ' אבל בכל אופן אחר שרי • תעוד דכ' לחתלסר יהא סותר כי אם
 כשר הרבר וטוב לעשותו לשמח חתן וכלה וכב' להורות לאל ובכל דבר מצות
 איך יעשו זה אם לא ילמדו תהלה • וגם אחרי שירעו קצת וצריך להשתלס יותר
 ולהעמיד בוכרונם מה שירעים כי בימים הבאים חכל נשכח • את זר' ראה קמן
 שבתלמידים ונתן אל לבו ועתה עיניו א' נהרי נחלי רבש וחכמה לקיים או לבטל
 חת אשר כתב המחקק • חרי קאס וטוב שיקק • תעזר יתרה ארית ממוריא •

טוב להורות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתי ומה שחזרתי מפי דיו מורע
 שמו כמערות כי יפה דן ויפה הורה הלכה למעשה לרנן על הרבה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסיקה * . חכמי בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורה בקרקע פאדוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכם בראשם הגאון אלו מהררס זל סוררנו בבית
 הכנסת כל פדר הקדושה ופנמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדף מהני סתתו עלינו
 בקולם מפירי הדיוטות המרננים בקוצות וכחוכות * בכך סית לה' וזמנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר מיר חרם בליאת גוללת נפדות נפסנו אז נבילה וכסמחה בימעותו ערף ער
 נאם בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למנחם המכה

דבר מפתח אף לומר כי עתה גם עברו חיל דאיות מפלת המוסק מורע ממפת נאף
 אמרתי איך בהם נפתל ועקם כי כלם כנחלי למבחן ומסירו אהרנו הנה ה' מבס זל המחמיר
 כתב סוף ה' וכן גזרנו וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי חושבנות או סיר על הודאות
 לאל וינבא בהן על היין ככל הפתא ומה אם על היין דקדוש לכאח מן הכונה הכסוף ממחמת
 אכילה ופתיה מוקד * בבית הכנסת דאח בו אכילה ופתיה דק הכל דמה ומפלה ודוראה
 על אחת כמה וכמה דמותר לשורר סיר על הודאות לאל יתב' וכל המרבה לשורר והלשים
 יפסנו בקול ערב ומנחתו לסע הרודה משוכח ואם מותר [אדרבא מזה] הלא מזה לאמס
 על הארץ ללמוד לתכלי זה לסיוכל לעמוד ולסר' בקדם כקול עוז ויהוד המזהה הוא בחבר
 כי ברוב עם הררת מלך * ושלטי הגבורים פרח אף שומרין מסיק ממי להתרח חו לינו כר' ר'

לפנים * הנעיר אזהב האמת ולמי פאמתי

ללב סרוואל

מי לא ידע בכל אלה כי מזה רבה ועליו נאמר כבר את ה' מהנך * אל תקרי מהנך אלא
 מהנך ומי ממוחה ביר מי מתנגד ומפורר בבית הכנסת בשבתות ובימים טובים ובחפץ
 חתנים וברית מילה לא ראה מאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותחא *

הנעיר ברון בסתר שבואל זלה :

קרא קא כונח הממשיח את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב משמע שכל מיהיה
 ערב ביותר ביותר רבו לפניו יתברך ומדקאמר קולך כחם ולא קאמר באוריותא ולא ברבר
 שרטי משמע שכל מיהיה לעבודתו ית' לרית נחמה לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי סיר
 ולפני גליוית' ובהלל ולס' ושירים יסר כחם ובהם נאמר כבר את ה' מהנך * ומה שחנך והם
 הק' לית הערבי הכא' במסקל * ושעור כפי דרכי המוסיקה מתבטא ולי לעשותם * נאם הקטן

עורא מפאנו איש כנענבה :

מאן רלא ידע בנבי המור לא ידע מה ידון ביה מטובן ערבותו ותועלתו אשר בשמים ממעל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר מיר ציון אשר לי מפלאי סגולותי * הוא דבר אלהי באמת
 וסם במאמר חמישי הסרתיו מרבו מאמרי חזל עליו בגמרא במדרשים ובספר הזוהר וכמה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלם כי המוסיקה טובה בעיני אלהים * וליכא
 מאן דעליו דבמחמדים מידים ופיוטים לחלל לאלהים בבית הכנסת וכלל סגולתו מזה

מהנך

החזיק חף כי ימנעו ויחזקו כפי כבלות המור והמחור הזה אשר לזה הנני מקדים
לכל מה שכתבו הנאמרים רלעיל *
באם יחזיקו בכחם משה מפאנו לכל מתחבבי ומימחה *

גדרשנו לאשר שא מאתנו בחונן וכשור' המעולח כמר שלמה מחאדומים
יצו איש מנמנכת אשר כמת יגיעל יגע ויהיה אדם הראשון להרפים
מוסיקה עברי' וחוציא חוצא בלתי מסודר ואינו מן הראוי יקום איש להחזיקו להרפים
באה או לקנות מחם מיד אחר * לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מאת פעלת שרי
חקמאור ודת אנתנו הם נחרי בגורת עירין ומיסר קרשין בנחש הנושק על כל בר
ישראל אנת שיחיה שלא ירפס בשום אופן לא כלם ולא קצת מתדברי' אשר בחבור
זה במסיקה חואת שלא ברשו' המחבר הנל או יורשו' בוטן טו' שנים מחיום * ולא
יכל בגורת ווגם בן שום יחודי לקנות מחבוכים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
או אחרים שלא ברשות המחבר הנל שיעשה בחם * ויוח רוטם לסימן שנתרצה
שימכרו על אחר * וכל ישראל ישמעו ויראו כל חלכר ברשת האלה וחקל ללח
חואת * וחשומע ישכן במחוטאנן ובצל שר' יתלונן בברכ' אמן * ויניציא חשון שסג

יצחק גרשון

משה כחן פורם

חודת ארית מסודרנא

שמחת לרנאמו

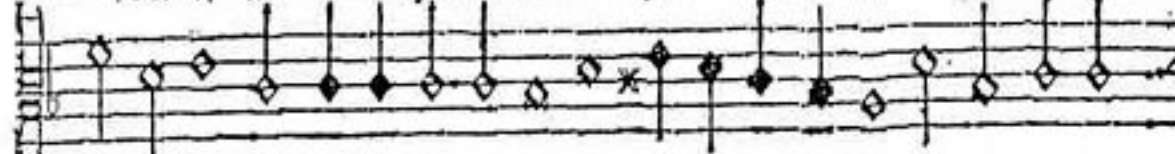
עת סדי אל אל אסיר תרן לבי ולסון בספתי שיר אפתח
 ארון לו פותחים עת סדי אל אל אסיר ארון לו פותחים
 מנו אל יתרו במסכו במלך בו לציון ראשון
 ארון לו פותחים עת סדי אל אל אסיר מרון כבנו בניו
 לראש תתי נא יומי כלילת ארון לו פותחים עת סדי אל אל אסיר
 סדי אל אל אסיר והארון חזר תנת וסי ולכן מנת
 כפנינים יקר לפנים לפני ישוב ארון לו פותחים עת
 סדי אל אל אסיר בארון פותחים אכנים תלוות
 ארון לו פותחים עת סדי אל אל אסיר ארון לו פותחים עת

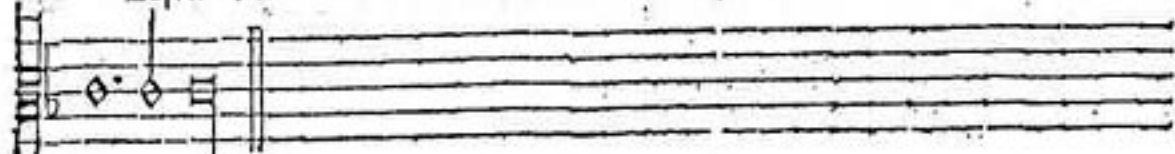
ואחרן מסח תמים איש צאצאי תמים יחזק יחזק

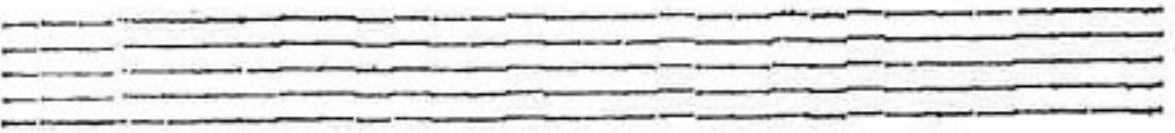
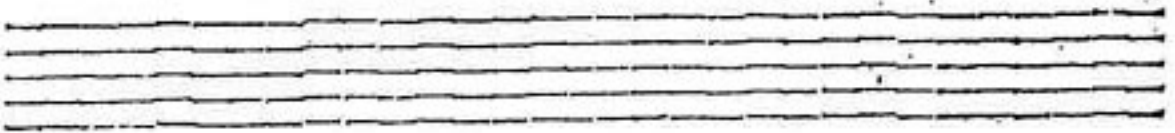
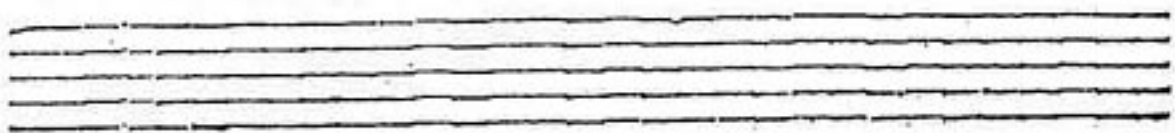
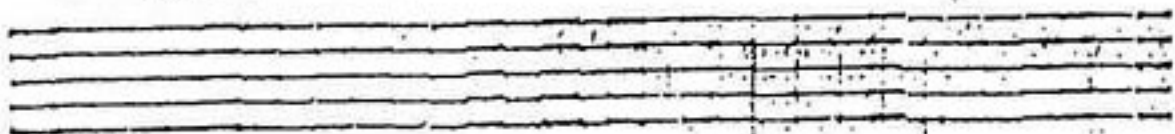
לכבוד עשה קומה סדי ארז לו פותחם עת סח אל אל אשר

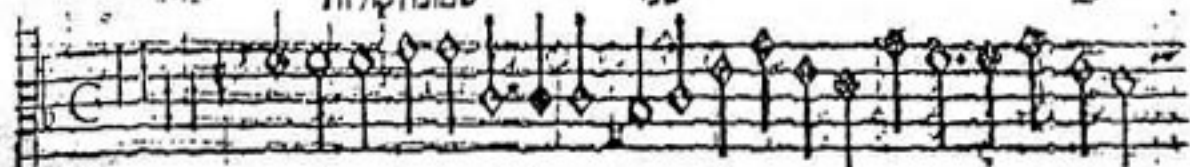

בנסע בנסע מסח מאכר את סח/כמו

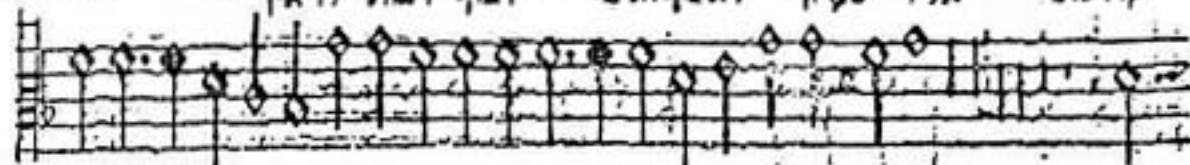

תארן

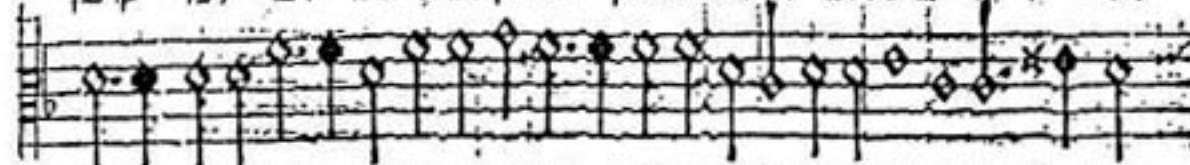

קדמו אליו בערך לאבן האבן ועוף רבות לו אין

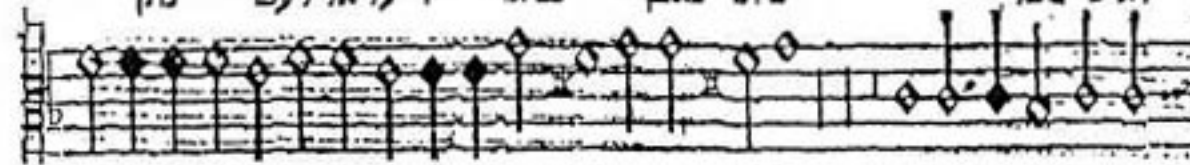
לא לראשיתו ראשיתו ראשון נברא אשר זכר לכל קדש

אמת מורית המזנה את תבשיל נביא עוד במסח ציפראל קס

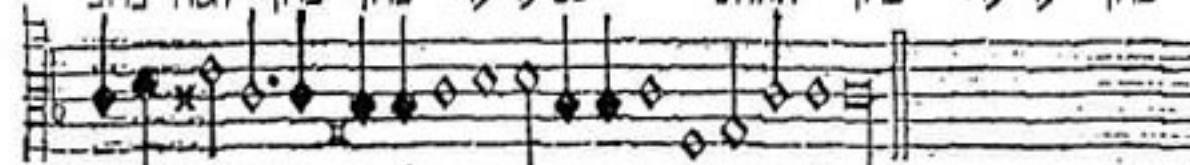
לאיש נטל ביתו נאמן נביאו יר על אל לעש נתן

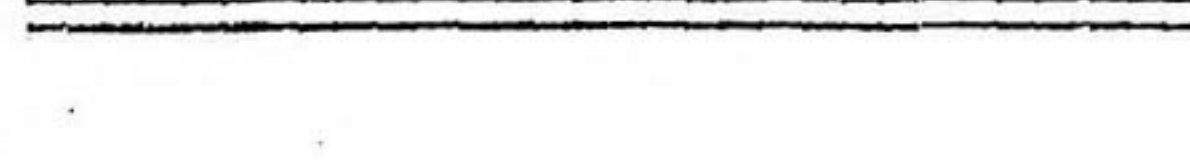
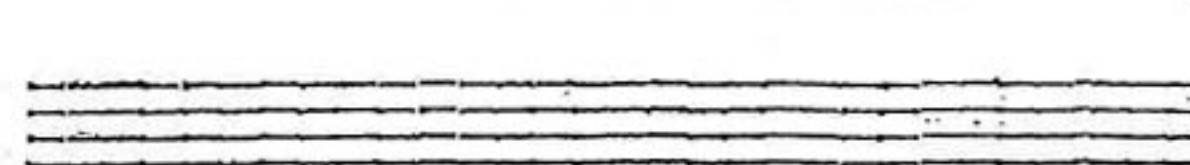
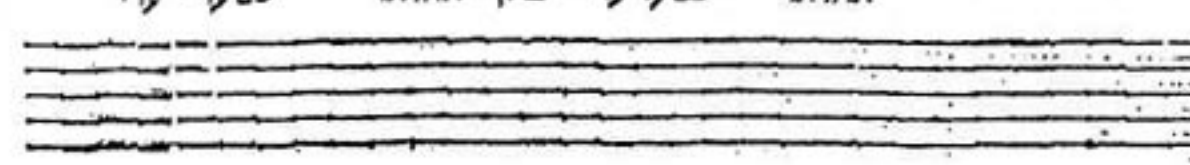
אליהו סתים ברשעתו רע לרשע יתן כמפעלו חסר

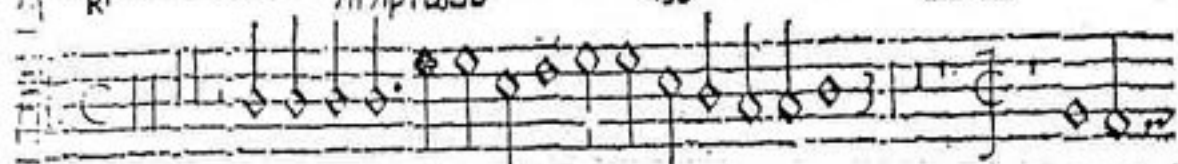

ברוך ער ערי ברוך תחלת שם ער ערי ברוך חסרו ברוך

תחלת שם ער ערי ברוך תחלת שם ער ערי

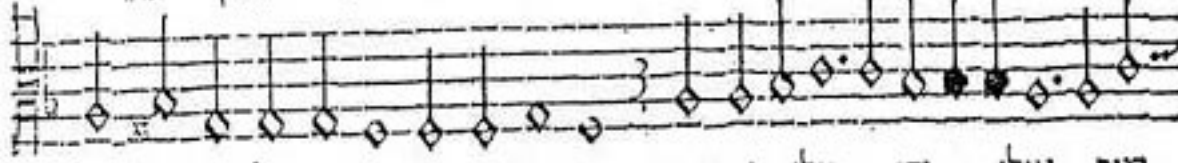

יחוא נרא יסלך לברו חבל בכלות ואחרי

ובלו ראשית בלו להחבירח לו להמסיל שני ואין אחר

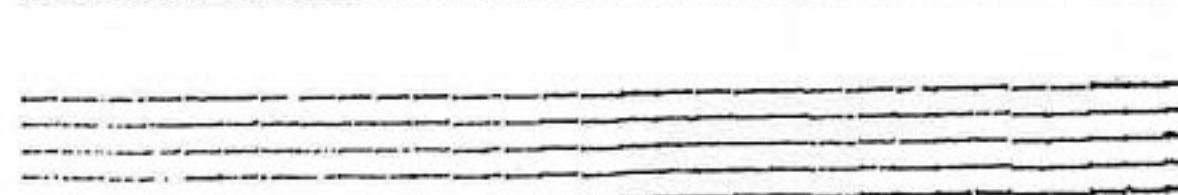
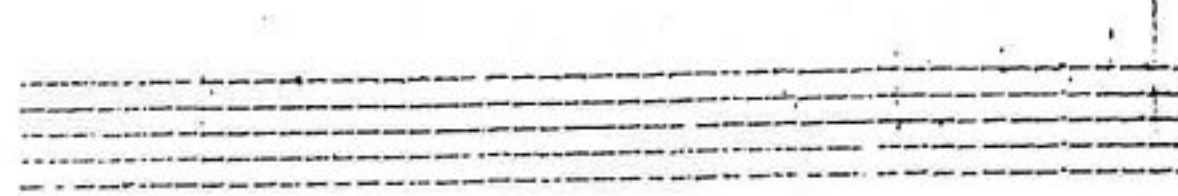
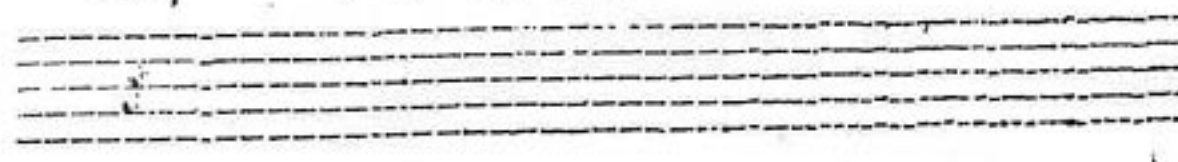
דער נאלי וחי אלי וחוא וחמסרה חקיו ולו חבלת

ועם ואעירה איסן בעת רוחי אפקיד בידו צרה ביום חבלי

אירא ולא לו ה' רוחי

הפץ במצותיו ח את ירא איש אשר הללית
 יבורך ישרים דור ודור יהיה בארץ גבור מאד הפץ
 וצדיק ורחום חנון לעד עומדת וצדקתו
 מסמועת צדיק יהיה עולם לזכר יבום לא לעולם כי
 יירא לאלבו סוד כח' בטוח לבו נכון יירא לא רעה
 תרום קרנו לעד עומדת צדקתו לאביונים נתן פור
 ונמס ונמס יחרוק שניו ובעם יראה רשע בכבוד
 תאבד רשעים רשעים תאות תאות

הפציהם לכל דרושים ח' מעט גדולים

נתן סוף ח' ורחם חנק' למלאותיו עשה זכר

אמת ידך מעט ברוך לעולם יזכור לדאיו

לעולם לעד סמוכים פקדיו כל נאמנים ומשפט

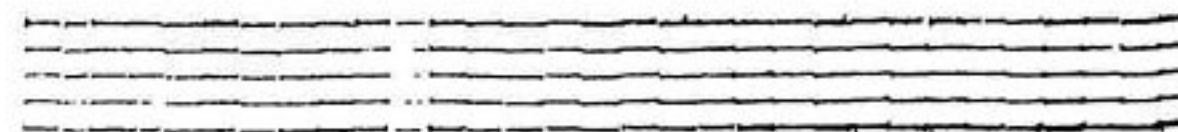
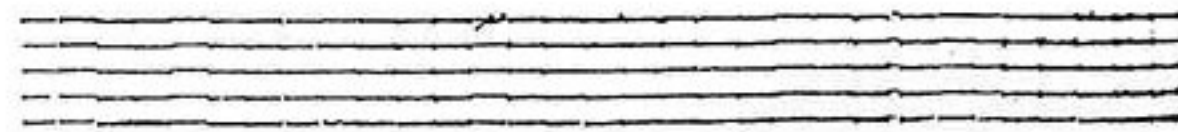
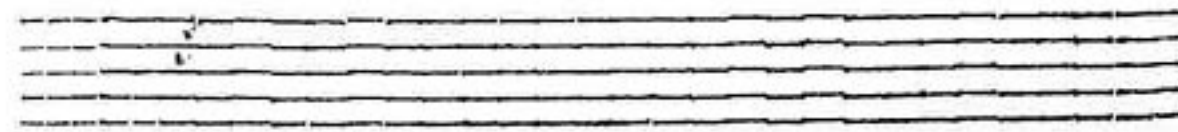
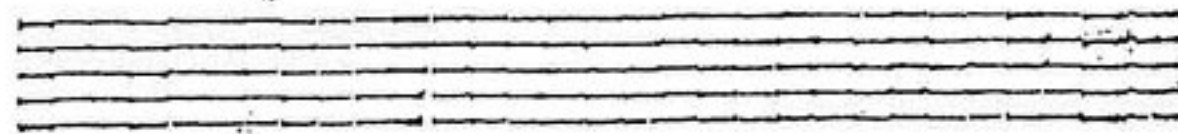
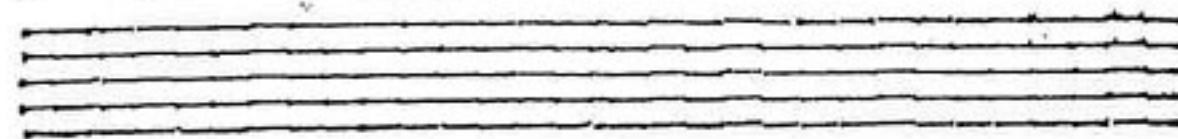
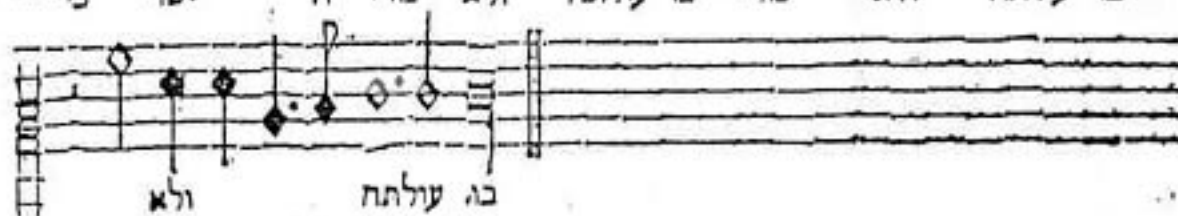
סכל ח' יראת חכמה ראשית וישרות באמת עשום

לעד עושה תחלתו תחלתו עושהם לכל טוב

119

Empty musical staves for accompaniment.

וְלֹא־יָדַעְתָּ לֵּלַיִם מִיּוֹם מוֹסֵד
לְעִדּוּת וּבְחֻשְׁבַּת לִחְדוּת לֵה' וְלֹא־
חֹסֶד בְּבִקְרָה לְחִידָה עֲלִיזָה לְסֶסֶד וְלֹא־
בְּכִנּוּר חֲגִיזָה עֲלִי בִלְלוּת וְאִמְנָתֶךָ
ה' מַעֲשֵׂה נִלְוָה מַעֲשֵׂה מִסָּה מַעֲשֵׂה נִלְוָה
וְאֵת אֶת יִבְיָן לֹא וּבִסְלִיחָה מַחֲשִׁבוֹתֶיךָ עֲנִי מֵאֵד
אֵן מִיֵּיכָל כָּל חֲצִיזָה עֲשֵׂה כְּמִשְׁכַּח רַעֲשֵׁי בְּמִרוּחַ
ח' לְעוֹלָם מִרוֹם וְאֵת עֵר עֵר לְחֻשְׁבָּר
רַעֲנָן בְּסֶסֶן בְּלוּתִי קִינִי כְּרָאִם וְתֵרֵם
יִשְׁנָה בְּלִבְנָה כְּאֵד יִמְרָה כְּתִמְרָה צִרִק

שמות קולות

ראשון

י

בגבר נכנסות בזוג לנפשות חן יקר לישות אחמן למי

נתבצר מקובת פאוצר נשמת יצר אל במרס בעלמח

לא כנגדו תחית לו לעזר חן בעי ומאן נרשמת ווג לבן

לו יס כל למור חילו בכור הלא תרעית ובעבור • תחית

בני בכור לו לחטיל חכמת קטה לכת אצלו ליקח ברו

שכל כת ואשח יחריבת מי אשר יחפור לא וכות לסאר תורה

סימו כוח אשר נאלמת לנוחם לרהל ותריפה תאכל הוא בלחמו

רפת ביתו ועל בבגמו ותחסח מנומו לכבדח

ממיינת ברחקם תמים יחרו ועזר ימים כל כבורם חקמים וראו

י' 6

בבליבה ויוצרת העוסק הוא אסור איסח אל תיאחלא תאסח תשוקת

רב בלי ביתה תבנה בגיל חכתה והרבת אותה יסכול ודעא

לאין די לבלי לעולם לירידו תברך סדי אלואתה ושתובת

קז ולעלמא

לוח המזמורים והשירים

ח	יב	הללויה אסרי איס ירח את ה'	קולות ח דף ז	זאח כאלהם
ח	יג	הללויה אורה ה' בכל לבב	ח	אשתח סיר במסתי
ח	יד	מחזור שיר ליום הסבת	ח	יגדל אלהים חי
ח	יז	למי אחפז לעשות יקר	ח	אחת עולם